तद्युक्तमनेन सह मैत्रीकारणं। सुभाषितगोष्ठी शुभा भविष्यति। आह च। यद्येवं तदस्तु त्वया सह मैत्री। परं कदाचिन्मम दुर्गे चरणपातो ऽपि त्वया न कर्तव्यः। उक्तं च।

भीतभीतः पुरा शत्रुर्मन्दं मन्दं विसर्पति।
भूमौ प्रक्षेलया पश्चाज्जारक्षस्तो ऽङ्गनास्विव ॥४८॥ ५

तच्छ्रुत्वा वायस आह। भद्र यद्येवं तद्भवतु। ततः प्रभृति द्वावपि तौ सुभाषितगोष्ठीसुखमनुभवन्तौ तिष्ठतः। परस्परं कृतोपकारौ कालं नयतः। लघुपतनको ऽपि मांसखण्डानि सुमृष्टानि हिरण्यकार्थमानयति। हिरण्यको ऽपि विशिष्टांस्तण्डुलानन्यानपि भक्षविशेषान् लघुपतनकार्थमानयति। अथवा युज्यते द्वाभ्यामप्येतत्। उक्तं च। १०

ददाति प्रतिगृह्णाति गुह्यमाख्याति पृच्छति।
भुङ्क्ते भोजयते चैव षड्विधं प्रीतिलक्षणं ॥४९॥

तथा च। नोपकारं विना प्रीतिः कथञ्चित् कस्यचिद्भवेत्।
उपयाचितदानेन यतो देवा अभीष्टदाः ॥५०॥

अपि च। तावत् प्रीतिर्भवेल्लोके यावद्दानं प्रदीयते। १५
वत्सः क्षीरक्षयं दृष्ट्वा परित्यजति मातरं ॥५१॥
पश्य दानस्य माहात्म्यं सद्यः प्रत्ययकारकं।
यत्प्रभावादपि द्वेषी मित्रतां याति तत्क्षणात् ॥५२॥

तथा च।

पुत्रादपि प्रियतरं नियमेन मन्येद्दानं पशोरपि विवेकविवर्जितस्य। २०
दत्ते खले ऽपि निखिलं खलु येन दुग्धं नित्यं ददाति महिषीसमुतापि पश्य॥

किं बहुना। प्रीतिं निरन्तरां कृत्वा दुर्भेद्यां नखमांसवत्।
मूषको वायसश्चैव गतावेकान्तमित्रतां ॥५४॥

एवं स मूषकस्तदुपकाररञ्जितस्तथा विश्वस्तो यथा तस्य पक्षमध्ये प्रविष्टस्तेनैव सह सर्वदा गोष्ठीमनुभवति। अथान्यस्मिन्नहनि वायसो २५